

Фриз Іван Михайлович

Кандидат технічних наук, член-кореспондент УНГА, фахівець у сфері техніки і технології буріння свердловин, управлінець

Народився 14 червня 1949 р. у с. Бистриця Дрогобицького району на Львівщині. У 1965 р. вступив до Дрогобицького нафтового технікуму, після закінчення якого з 1969 р. працював помічником бурильника, а пізніше — бурильником в експедиції глибокого буріння у смт Ачак Дарган-Атинського району Туркменської РСР. Упродовж 1972–1975 рр. І. М. Фриз був помічником бурильника, а з 1975 р. — інженером технологічного відділу Бориславського УБР ВО «Укрнафта».

У 1978 р. закінчив ІФІНГ та був переведений на роботу в Івано-Франківський відділ ВНДІБТу, де пройшов шлях від старшого інженера до старшого наукового співробітника (з 1983 р.). Протягом 1988–1994 рр. обіймав посаду керівника технологічної групи.

У 1980 р. Іван Михайлович вступив до заочної аспірантури ВНДІБТу. В 1987 р. в ІФІНГу захистив кандидатську дисертацію «Розробка ступінчастих компоновок для буріння вертикальних свердловин в анізотропних породах (на прикладі родовищ Прикарпаття)».

Протягом 1978–1993 рр. І. М. Фриз брав активну участь у розробці і впровадженні нової техніки та технології буріння нафтогазових свердловин в Україні, Білорусі, Росії (Західному Сибіру), Казахстані, Таджикистані.

Після проголошення незалежності України Івано-Франківський відділ ВНДІБТу був реорганізований в колективне науково-виробниче підприємство «Бурсервіс», де Іван Михайлович працював керівником технологічної групи, а з 1997 до 2004 р. — заступником директора.

У 2004 р. став співзасновником ТзОВ «Бурова техніка», обіймав посаду науково-технічного директора. З 2008 р. — генеральний директор цього підприємства.

Вчений розробив та запровадив ступінчасті компоновки для буріння вертикальних і похилоспрямованих свердловин великого діаметру (для країн СНД). Протягом 1990–2009 рр. на Дрогобицькому долотному заводі виготовлено близько 2 тис. розширників, створених під керівництвом І. М. Фриза.

Нині вже пройшли промислові випробування або знаходяться на стадії розробки технологічні новачки науковця, серед яких — ступінчасті компоновки для управління траєкторією свердловини, бурові розширники з антисальниковими промивальними вузлами і антидепресійними отворами, використання закономірностей природного викривлення для здешевлення буріння глибоких похилоспрямованих свердловин, бурові калібратори з двостороннім нахилом лопатей, центратори-турболізатори підвищеної жорсткості для обсадних колон тощо.

Іван Фриз — голова Співки буровиків України в Івано-Франківській області.

Має 67 наукових праць, зокрема 26 винаходів.

Нагороджений нагрудним знаком «Винахідник СРСР», багатьма грамотами і галузевими відзнаками.

Фройштетер Григорій Борисович

Доктор технічних наук, фахівець у галузі нафтохімії

Народився 8 червня 1925 р. у м. Вінниця.

У 1947 р. із відзнакою закінчив теплотехнічний факультет Одеського політехнічного інституту та почав працювати інженером на Курахівській електростанції, потім — у КБ «Воєнморпроект».

Упродовж 1948–1965 рр. Г. Б. Фройштетер очолював відділ застосування палива в Українському науково-дослідному інституті місцевої паливної промисловості. З 1958 до 1961 р. він поєднував наукову роботу з педагогічною, працюючи доцентом в Українському інституті водного господарства. У 1956 р. захистив кандидатську, а в 1986 р. — докторську дисертацію.

З 1965 р. Григорій Борисович — в інституті «ВНДІПКнафтохім» (тепер — УкрНДІНП «МАСМА»). Тут пройшов шлях від старшого наукового співробітника, завідувача лабораторії (1969), завідувача відділу процесів та апаратів (1970–1990) до головного наукового співробітника (1991–1992).

Г. Б. Фройштетер приділяв велику увагу проблемам моделювання аеродинаміки палаючого шару, запропонував узагальнену

реологічну модель неньютонівського в'язкопластичного середовища з урахуванням температурного чинника, отримав аналітичний розв'язок задачі про розподіл часток палива для розрахунку опору шару. Дослідження стали основою для створення методів розрахунку й оцінки енергетичної ефективності теплообмінників.

За участю Григорія Борисовича в УкрНДІНП «МАСМА» виконано низку важливих робіт щодо створення та впровадження у виробництво нових апаратів для одержання пластичних мастил. Розроблені пристрої (нетипові теплообмінники, реактор для зневоднення високов'язких рідин, апарат для випарювання вологи з в'язких рідин, роторний плівковий пристрій, установка для отримання мастильних матеріалів) забезпечили налагодження виробництва нових видів високоєфективних матеріалів — пластичних мастил, алкілсаліцилатних, сульфонатних, сукцинімідних та інших додатків. У 1979 р. на Бердянському ДНОЗ під керівництвом Г. Б. Фройштетера запроваджено напівбезперервну технологічну схему виробництва літєвих мастил.

У 1963–1965 рр. був членом науково-технічної ради Державного комітету паливної промисловості у СРСР.

Учений створив наукову школу з реології, гідродинаміки і тепломасообміну у високов'язких дисперсних системах. Видав більше 300 наукових робіт, серед яких — десять монографій та 30 винаходів.

Григорій Борисович ініціював відкриття провідного підрозділу у системі ВВО «Союзнафтооргсинтез» — відділу процесів і апаратів, — а з 1972 р. був його керівником. Входив до секції математичного моделювання Міннафтохімпрому СРСР.

З 1994 р. учений продовжував свою наукову діяльність у м. Чикаго (США): до 2008 р. він працював консультантом у різних інституціях.

Помер 14 серпня 2008 р.